

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/243/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2111217331
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2111217331.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: L. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. V. XXX/XX, F., zastúpeného: JUDr. Milanom Kuhajdom - advokátom, AK so sídlom Vajanského 54, Piešťany, proti odporcovi: Bytové družstvo so sídlom v Trnave, Beethovenova 26, Trnava, IČO: 00 175 480, o zaplatenie sumy 60,28 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 12. marca 2013, č. k. 10C/154/2011-80 v zamietajúcej časti, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti mení tak, že pripúšťa späťvzatie návrhu, rozsudok súdu prvého stupňa v tejto časti ruší a konanie z a s t a v u j e.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 95,58 eur z toho 33 eur za súdne poplatky a 62,58 eur titulom trov právneho zastúpenia do rúk JUDr. Kuhajdu do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním zatavil konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 60,28 eur od 16.07.2008 do 08.10.2008, vo zvyšku návrh zamietol a navrhovateľovi určil povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania v sume 16,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 108,80 eur do rúk právneho zástupcu navrhovateľa do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že navrhovateľ sa domáhal na odporcovi zaplatenia sumy 60,28 eur s , úrokom z omeškania. Súd po späťvzatí návrhu čiastočne konanie zastavil. Vo zvyšku teda v časti istiny a príslušenstva návrh zamietol, keď mal za to, že navrhovateľ je vlastníkom bytu, s odporcom má uzavretú zmluvu o výkone správy, v zmysle ktorej sa navrhovateľ zaviazal platiť zálohové platby na úhradu služieb. Odporca vyhotovil pre navrhovateľa ročné vyúčtovanie záloh na úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu, výsledkom ktorého bol preplatok vo výške 210,48 eur. Odporca navrhovateľovi z celkového preplatku zaplatil sumu 150,20 eur, takže zostal nezaplatený preplatok vo výške 60,28 eur. Odporca v predmetnej veci namietol premlčanie, keď mal za to, že uvedená pohľadávka je bezdôvodným obohatením. Súd prvého stupňa považoval nárok navrhovateľa za premlčaný, keďže navrhovateľ podal návrh na začatie konania po uplynutí 2-roč. premlčacej doby. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti v zákonom určenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že v predmetnej veci existovala písomná zmluva o výkone správy ako právna skutočnosť, ktorá mala za následok vznik právneho vzťahu a na jej základe došlo aj k vzájomnému plneniu medzi odporcom a navrhovateľom, takže v predmetnej veci sa nemôže jednať o bezdôvodné obohatenie, ale o plnenie zo zmluvného vzťahu kde je premlčacia doba 3 roky, v dôsledku čoho tak nárok navrhovateľa nie je premlčaný.

V priebehu odvolacieho konania navrhovateľ uviedol, že odporca uhradil žalovanú istinu i príslušenstvo teda úrok z omeškania, v dôsledku čoho berie návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a žiada konanie zastaviť s tým, že si uplatňuje náhradu trov konania v celkovej výške 286,74 eur.

Odporca uviedol, že so späťvzatím návrhu v celom rozsahu súhlasí, pokiaľ sa týka náhrady trov konania navrhuje, aby odvolací súd uplatňovanú výšku právneho zastúpenia znížil z dôvodu, že zástupca navrhovateľa zastupuje v obdobných sporoch na súde nájomníkov jednotlivých bytov, v ktorých sporoch bol úspešný a boli mu už priznané vo viacerých aj trovy konania v plnej výške.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na právny úkon navrhovateľa späťvzatie návrhu dospel k záveru, že je dôvodné pripustiť späťvzatie návrhu, rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti zrušiť a konanie zastaviť.

Podľa § 208 O.s.p. ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa a jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí ak s tým druhý účastník nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Návrh na začatie konania možno zobrať späť až do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia súdu prvého stupňa. Účinnosť dispozičného úkonu späťvzatia návrhu v celom rozsahu závisí od súhlasu druhého účastníka konania. Aby späťvzatie návrhu na začatie konania po vynesení rozhodnutia prvostupňovým súdom bolo účinné je potrebné, aby odvolací súd späťvzatie pripustil. Späťvzatie návrhu odvolací súd nepripustí ak druhý účastník s tým nesúhlasí.

Vzhľadom na to, že navrhovateľ vzal návrh v celom rozsahu späť pred nadobudnutím platnosti napadnutého rozsudku, odporca so späťvzatím návrhu súhlasil odvolací súd postupoval podľa ust. § 208 O.s.p. a vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti podľa § 220 O.s.p. zmenil v napadnutej zamietajúcej časti rozsudok súdu prvého stupňa a podľa § 208 O.s.p. pripustil späťvzatie návrhu, rozsudok súdu prvého stupňa v zamietajúcej časti zrušil a konanie zastavil.

O práve na náhradu trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1,2 O.s.p. v spojení s ust. § 146 ods. 2 O.s.p., keď mal za to, že vzniklo právo navrhovateľovi na náhradu trov konania, nakoľko zastavenie konania zavinil odporca, ktorý uhradil žalovanú pohľadávku až po podaní návrhu, takže návrh bol podaný dôvodne.

Zároveň je tu však aj ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. rešpektuje nariadenie EP a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.7.2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a predkladateľ zaradením tohto ustanovenia sledoval pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprimerané. Cieľom takýchto súdnych konaní má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Ako vyplýva z dôvodovej správy, spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú, majú možno výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta stále zostanú tieto veci vzhľadom na ich množstvo zaujímavé.

Podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 a jeho odseku 29 trovy konania by mala znášať strana, ktorá nemala vo veci úspech. Trovy konania by mali určiť v súlade s vnútroštátnym právom. Vzhľadom na ciele jednoduchosti a nákladovej efektívnosti by mal súd alebo tribunál nariadiť,

aby bola strana, ktorá nemala vo veci úspech, povinná zaplatiť len trovy konania vrátane, napríklad aj všetkých nákladov vyplývajúcich zo skutočnosti, že sa druhá strana nechala zastupovať advokátom alebo inou osobou s právnickým vzdelaním alebo všetkých nákladov vyplývajúcich z doručenia alebo prekladu dokumentov, ktoré sú úmerné hodnote pohľadávky alebo ktoré sú nevyhnutné.

Zo znenia uvedeného ustanovenia nariadenia ako aj dôvodovej správy k § 150 ods. 2 O.s.p. jasne zákonodarca definoval pojem primeranosti a nie slovom niekoľkonásobne, ktoré sa v kontexte dôvodovej správy používa len príkladmo a preto aj pri posudzovaní priznávania trov konania je nutné vychádzať zo zásady primeranosti, resp. úmernosti. Za primerané považoval súd náhradu trov konania do výšky neprekračujúcej samotnú výšku pohľadávky, pričom bolo potrebné tiež zohľadniť, že tak dôvodová správa, ako aj nariadenie citované vyššie nerozčleňuje trovy konania na súdny poplatok, režijný paušál, trovy právneho zastúpenia a podobne a je potrebné sa stotožniť s výkladom, že primeranosť predstavuje všetky trovy konania súvisiace s účelným vymáhaním práva, t.j. aj súdny poplatok aj všetky trovy právneho zastúpenia, ak si už účastník v drobných sporoch právne zastúpenie zvolí.

V prejednávanej veci navrhovateľ vo veci samej požadoval od odporcu zaplataenie sumy 60,28 eur s príslušenstvom, príslušenstvom bol úrok z omeškania, ktorý navrhovateľ vyčíslil sumou 28,98 eur. Navrhovateľ si vyčíslil trovy konania v celkovej výške 286,74 eur (9 úkonov právnej pomoci po 16,60 eur, režijný paušál 5x po 7,41 eur a 1x po 7,81 eur, súdny poplatok z návrhu 16,50 eur, súdny poplatok za odvolanie 16,50 eur, náhrada cestovného v sume 24,04 eur a náhrada za stratu času 52,04 eur). Odvolací súd za takejto situácie má za to, že aj v danom prípade bolo treba usudzovať na stav neprimeranosti trov konania navrhovateľa voči pohľadávke, nakoľko v danom prípade šlo práve o prípad niekoľkonásobného presahu náhrady nad pohľadávkou. V danej veci bolo treba pri rozhodovaní o tom, v akej výške by mala byť úspešnému navrhovateľovi priznaná náhrada trov konania, zohľadniť aj tú okolnosť, že tu ide podľa vedomostí odvolacieho súdu z iných ním prejednávaných vecí toho istého predmetu konania o hromadne uplatňované pohľadávky nízkej hodnoty, čím je daná aj nízka právna zložitnosť a časová náročnosť poskytnutých úkonov právnej služby a tiež faktor viac než dvojnásobného presahu požadovanej náhrady nad tzv. istinou. Bez povšimnutia okrem toho nebolo možno ponechať ani to, že právo účastníka na odborné právne zastúpenie advokátom nemožno zásadne upierať nikomu.

Odvolací súd riadiac sa uvedenými úvahami preto dospel k záveru, že v prejednávanej veci treba považovať za primeranú mieru redukcie navrhovateľovi inak prislúchajúcej náhrady trov konania na tretinu, čím sa táto suma priblíži sume žalovanej pohľadávky(60,28 eur +28,98 eur), keďže tretina zo sumy 286,74 eur je 95,58 eur. Preto určil odporcovi zaplatiť titulom trov konania sumu 95,58 eur.

Uvedené rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.